

46 Cm 96/2002-70

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudem Miroslavem Hruškou ve věci žalobce: Bayer AG se sídlem D-51368 Leverkusen, zapsán v obchodním rejstříku vedeném obvodním soudem Leverkusen HRB 1122, zast. JUDr. Petrem Balcarem, advokátem v Praze 5, Elišky Peškové 15, proti žalovanému: Transfarma East, s.r.o. se sídlem Praha 6, Kladenská 63, IČ. 25675087, o zaplacení částky 11.248,42 EUR s příslušenstvím,

t a k t o:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 11.248,42 EUR s 5% úrokem z prodlení p.a. z částky 1.337,18 EUR od 31.8.1998 do zaplacení a z částky 9.911,24 EUR od 13.10.1998 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 50.750,- Kč k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Petra Balcara do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou domáhal po žalovaném zaplacení částky 11.248,32 EUR s příslušenstvím. V žalobě uvedl, že dodal právnímu předchůdci žalovaného – společnosti Transfarma Vertieb-GmbH, se sídlem Stuttgarter Strasse 48, 12059 Berlin, Spolková republika Německo léčiva. Tato společnost zboží převzala. Z důvodu skutečnosti, že předmětné dodávky byly uskutečněny mezi německými právníckými osobami, řídí s právní vztahy z dodávek zboží německým právním řádem. Žalobce vyúčtoval zboží fakturou (invoice) č. 081/141746 ze dne 15.5.1998 znějící na částku 58.108,55 DM/29.170,43 EUR splatnou dne 15.8.1998, fakturou (invoice) č. 081/225473 ze dne 31.7.1998 znějící na částku 18.813,90 DM/9.618,39 EUR splatnou dne 30.8.1998 a fakturou (invoice) č. 081/249182 ze dne 13.8.1998 znějící na částku 35.955 DM/18.383,50 EUR splatnou dne 13.10.1998. Žádná z těchto faktur nebyla původním dlužníkem ve lhůtě splatnosti uhrazena. Dne 27.10.1998 zaslal původní dlužník žalobci sdělení, že z důvodu druhotné platební neschopnosti není

schopen hradit závazky vůči žalobci vzniklé k tomuto dni a že po obdržení platby od kteréhokoliv ze svých dlužníků provede úhradu ve prospěch žalobce. Dne 17.11.1968 žalobce prostřednictvím své pobočky v Moskvě navrhl původnímu dlužníkovi poskytnutí slevy v případě, že dlužná částka bude zaplacená v určeném náhradním termínu. Výše slevy byla odstupňována a závislostí na datu, a to při zaplacení do 15.12.1998 – 20 %, při zaplacení do 31.12.1998 – 15 %, při zaplacení do 31.1.1999 – 10 %. Ke dni 11.12.1998 uhradil původní dlužník částku 56.668,- DM/28.973,88 EUR. Z důvodu zaplacení částky do 15.12.1998 poskytl žalobce původnímu dlužníkovi dodatečnou slevu z nákupních cen ve výši 20 % a zaplacenou částku započítal úhradu na nezaplacené kupní ceny za dodávky vyúčtované fakturou č. 081/141746 za dne 15.5.1998 po poskytnutí slevy znějící na částku 46.486,84 DM/23.768,34 EUR a fakturou č. 081/225473 ze dne 31.7.1998, po poskytnutí slevy znějící na částku 12.793,45 DM/6.541,19 EUR. Z titulu zaplacení shora uvedené částky původním dlužníkem byla plně uhrazena faktura č. 081/141746, zůstatek faktury č. 081/225473 činil 2.615,29 DM/1.337,18 EUR a zůstatek faktury č. 081/249182 ze dne 13.8.1998 činil stále 35.955,- DM/ 19.720,68 EUR. Celková dlužná částka tak činila 38.570,29 DM/19.720,68 EUR. Žalobce v dopise ze dne 14.5.1999 jakož i v další korespondenci vyzýval původního dlužníka k úhradě zůstatku jeho pohledávek, původní dlužník však tyto pohledávky neuhradil. V dopise ze dne 20.7.1999 žalobci sdělil a potvrdil žalovaný, že převzal od původního dlužníka dluh ve výši 32.000,- DM/16.361,34 EUR a zavázal se k zaplacení do tří měsíců. Z dlužné částky převzaté od původního dlužníka zaplatil žalovaný dne 17.12.1999 částku ve výši 10.000,- DM/5.112,92 EUR, zbývající část dlužné částky ve výši 22.000,- DM/11.248,42 EUR zůstala žalovaným neuhradena. Právní vztahy vyplývající z převzetí dluhu původního dlužníka se řídí ustanovením § 11 zák. č. 97/1963 Sb., rovněž německým právním řádem stejně jako vztahy z dodávek samotných. Podle § 414 a násl. německého občanského zákoníku (dále jen BGB) převzetí dluhu nevyžaduje žádnou zvláštní formu a může být učiněno i konkludentně. Vzhledem k dopisu žalovaného ze dne 20.7.1999 a vzhledem k částečnému zaplacení dluhu žalovaným ve výši 10.000,- DM žalovaný převzal dluh původního dlužníka v částce 32.000,- DM a zbývá uhradit částku 22.000,- DM, po přepočtu 11.248,42 EUR.

Soud ve věci rozhodl platebním rozkazem ze dne 30.5.2002, č.j. 70 Ro 582/2002-13. Žalovaný podal v zákonné lhůtě proti platebnímu rozkazu odpor, který následně odůvodnil tím, že na základě smlouvy č. N 643/40038509/CC-1 uzavřené dne 15.7.1998 mezi žalobcem, původním dlužníkem a AO Bayer, se sídlem v Ruské federaci, Moskva, Rostovskaja nab. 1, došlo mimo jiné k převzetí dluhu původního dlužníka ve výši 149.497,40 DM a to ke dni podpisu této smlouvy, tedy k 15.7.1998. V uvedeném dluhu je dle názoru žalovaného i částka 58.108,55 DM dle faktury č. 081/141746 ze dne 15.5.1998 na základě kontraktu č. PH/063-P-051-A/96 ze dne 11.3.1996. Částka, kterou původní dlužník uhradil žalobci ke dni 11.12.1998 ve výši 56.668,- DM měla být započtena na úhradu faktur č. 081/225473 a č. 081/249182 v částkách 18.813,90 DM a 35.955,- DM. Obě uvedené faktury tak jsou uhrazeny v plné výši ohledně zbývajících č. 081/141746 je povinným subjektem AO Bayer, akciová společnost, se sídlem Moskva, Rostovskaja nab. 1. Žalovaný ve svém dopise ze dne 20.7.1999 potvrdil převzetí dluhu původního dlužníka ve výši 32.000,- DM, zároveň mu dle § 417 odst. 1 BGB náleží námitky, které vyplývají z právního vztahu mezi žalobcem a původním dlužníkem. Vzhledem k tomu, že žalovaný není pasivně legitimován, navrhuje, aby žaloba byla zamítnuta. Pro případ, že dána pasivní legitimace žalovaného, namítá promlčení nároku. Dle § 199 odst. 1 BGB začala promlčecí lhůta u nároků z faktur plynout dne 31.12.1998, promlčecí lhůta dle § 195 BGB činí tři roky a uplynula dne 31.12.2001.

Žalobce v písemném vyjádření k vyjádření žalovaného namítal, že smlouva č. N 643/40038509/CC-1 se týká pouze přechodu práv a povinností ze smlouvy o dodávce léčiv č. GF 12 N 216/95 ze dne 19.8.1997. Výše uvedený částka 149.479,40 DM zahrnuje pouze a jenom dluhy z této smlouvy, což vyplývá z čl. 1.1. smlouvy N 643/40038509/CC-1. Žalovaný sám ve svém vyjádření odkazuje na „Kontrakt č. PH/063-P-051-A/96“ ze dne 11.3.1996 a nikoliv na smlouvu č. GF 12 N 216/95 ze dne 19.8.1997, k níž se vztahuje přechod práv a povinností. Dluh ve výši 149.497,40 DM nezahrnuje částku 58.108,55 DM fakturovanou původnímu dlužníkovi fakturou č. 081/141746. Žalovaný nepředkládá žádné relevantní důkazy o tom, že smlouva č. N 643/40038509/CC-1 obsahuje i předmětný závazek. Nesprávnost domněnky žalovaného prokazuje i dopis původního dlužníka datovaný dne 27.10.1998, t.j. více než tři měsíce po uzavření smlouvy N 643/40038509/CC-1. V tomto dopise je dluh z faktury č. 081/141746 ve výši 58.108,55 DM původním dlužníkem výslovně uveden mezi jeho existujícími závazky vůči žalobci. Zmiňovaný dluh nepřešel na žádný jiný subjekt a k jeho úhradě je nadále povinen původní dlužník. Námitky uplatňované žalovaným s odvoláním na ustanovení § 417 odst. 1 BGB nejsou opodstatněné. Sdělení žalovaného ze dne 20.7.1999, kterým oznámil žalobci převzetí dluhu od původního dlužníka ve výši 32.000,- DM je třeba považovat za uznání dluhu ve smyslu ustanovení § 781 BGB. Důsledkem tohoto uznání je vznik nového, tzv. abstraktního závazku, v daném případě k zaplacení částky 32.000,- DM. Tento nový závazek je nezávislý na právním důvodu uznávaného dluhu a okolnostech s tím souvisejících. Zejména jsou potom vyloučeny ty námitky, o jejichž existenci žalovaný v okamžiku oznámení o převzetí věděl, nebo o kterých vědět musel. Promlčecí doba začala běžet za účinnosti starého znění německého občanského zákoníku, které bylo novelizováno „zákonem o modernizaci závazkového práva“ ze dne 26.11.2001, a to s účinností od 1.1.2002. V důsledku této novelizace došlo mimo jiné ke změně promlčecích lhůt ze čtyř na tři roky. Otázku vztahu mezi starou a novou úpravou řeší přechodná ustanovení Úvodního zákona k občanskému zákoníku (EGBGB). Z přechodných ustanovení týkajících promlčení (čl. 229 § 6 EGBGB) jednoznačně vyplývá, že počátek a konec promlčení se v daném případě řídí starou právní úpravou. Promlčecí doba u pohledávek tvořících právní základ projednávané žaloby začíná v souladu s § 201 BGB ve znění účinném do 1.1.2002 běžet na konci roku ve kterém nárok vznikl, tj. dne 31.12.1998. Promlčecí doba dle právní úpravy platné do 1.1.2002 v daném případě uplynula až dne 31.12.2002. Žaloba tak byla podána včas.

Soud z provedených důkazů a procesních stanovisek účastníků vzal za prokázaný tento skutkový stav:

Tvrzení v žalobě ohledně skutkových okolností věci byly v zásadě mezi účastníky nesporné, v řízení pak byly prokázány uvedenými fakturami, dopisem původního dlužníka ze dne 27.10.1998, o tom, že původní dlužník dluží žalobci z faktur č. 081/141746 a č. 081/0225473, dopisem žalobce ze dne 17.11.1998, kterým jsou navrhovány slevy, urgency úhrady dlužné částky ze dne 14.5.1999, dopisem jednatele žalovaného ze dne 20.7.1999, kterým žalovaný oznamuje žalobci převzetí dluhu původního dlužníka ve výši 32.000,- DM, výpisem z účtu žalobce ze dne 16.12.1999 byla prokázána úhrada žalovaným ve výši 10.000,- DM. Ze smlouvy N 643/40038509/CC-1 ze dne 15.7.1998 bylo zjištěno, že upravuje práva a povinnosti z kontraktu č. GF 12 N 216/95, nikoliv kontraktu č. PH/063-P-051-A/96, ohledně kterého žalovaný namítá nedostatek své pasivní legitimace.

Žaloba je důvodná.

Obrana žalovaného spočívá v námitce nedostatku pasivní legitimace ve sporu s tím, že povinnosti z předmětných pohledávek částečně přešly jiný subjekt a co do zbytku byly uhrazeny. Žalovaný převzal závazek původního dlužníka v celkové výši 32.000,- DM a uhradil částku 10.000,- DM. V řízení nebylo prokázáno ani tvrzeno, že by žalovaný uhradil částku vyšší. Rovněž tak nebylo prokázáno, že by způsobem tvrzeným žalovaným, a to na základě smlouvy č. N 643/40038509/CC-1 ze dne 15.7.1998, byla AO Bayer, akciová společnost se sídlem Moskva, Rostovskaja nab. 1 povinným k úhradě částky 58.108,55 DM na základě faktury č. 081/141746 ze dne 15.5.1998. K námitce promlčení se pak soud, s odkazem na shora uvedená ustanovení BGB ztotožňuje s uvedeným právním názorem žalobce, že promlčecí lhůta je v daném případě čtyřletá, a její běh skončil dne 31.12.2002. Žaloba byla podána dne 14.5.2002 tedy včas a k námitce promlčení nároku je nedůvodná. Z uvedených důvodů soud žalobě vyhověl, včetně požadovaného úroku z prodlení.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn úspěchem žalobce v tomto sporu. podle § 142 odst. 1 o.s.ř. byla žalobci přiznána náhrada nákladů za uhrazený soudní poplatek ve výši 13.780,- Kč paušální náhrada za právní zastoupení ve výši 36.670,- Kč a čtyři paušální náhrady hotových výdajů po 75,- Kč, celkem 50.750,- Kč (§ 3 odst. 1 vyhl. č. 484/2000 Sb., § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku l z e podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li dobrovolně splněna povinnost uložená vykonatelným rozsudkem l z e se návrhem domáhat nařízení výkonu rozhodnutí u obecného soudu povinného.

V Praze dne 24. ledna 2005

Miroslav Hruška, v.r.
samosoudce

Za správnost: